

Efter stk. 4 kan trafikministeren fastsætte regler om, at andre end de i stk. 1 og 2 nævnte forhold, skal godkendes og om at andre end de i stk. 3 nævnte jernbanevirksomheder, skal godkendes ved sikkerheds-certifikat.

Denne bestemmelses første led skal ses i sammenhæng med § 2, stk. 2, hvorefter trafikministeren kan henlægge andre tilsynsopgaver til Jernbanetilsynet.

Efter bestemmelsens andet led gives der trafikministeren mulighed for, at udvide kravet om udstedelse af sikkerheds-certifikater udover, hvad der kræves i henhold til EU-reglerne.

Til § 4

Bestemmelserne om undersøgelse af sikkerhedsmæssige hændelser har grundlag i de gældende regler om undersøgelse af jernbaneulykker i kapitel 8 i lov om DSB, jf. lovbekendtgørelse nr. 285 af 2. maj 1995 og er desuden inspireret af reglerne om undersøgelse af flyhavarier m.v. i luftfartslovens §§ 134-144 b, jf. lovbekendtgørelse nr. 162 af 7. marts 1994.

Efter stk. 1 undersøger Jernbanetilsynet, på baggrund af underretning fra pågældende jernbaneinfrastrukturforvalter eller jernbanevirksomhed, sikkerhedsmæssige hændelser på dansk territorium med henblik på at forebygge sådanne hændelser.

Herved forstås hændelser, hvor der sker skade på personer, materiel eller infrastruktur. Endvidere forstås hændelser, hvor trafikikkerheden har været udsat for fare eller kunne være blevet udsat for fare, samt hændelser med farligt gods, der lækker eller lugter.

Det forudsættes at hændelsen, for at høre under Jernbanetilsynets kompetance, må have en vis styrke i væsentlighed. Således må det være op til de enkelte jernbaneinfrastrukturforvaltere og jernbanevirksomheder, at undersøge sager med mindre skader, hvor der samtidigt ikke har været væsentlig fare for trafikikkerheden samt andre småsager. Disse småsager skal af samme grund ikke indrapporteres til Jernbanetilsynet.

Efter bestemmelsen i stk. 2 kan trafikministeren, hvis han skønner det påkrævet på grund af hændelsens karakter og omfang eller af andre grunde, bestemme, at en særlig Havarikommission foretager undersøgelsen. Dette kan være tilfældet i forbindelse med større uheld med skade på personer, materiel eller infrastruktur.

Havarikommissionen skal bestå af en dommer som formand og medlemmer med indgående jernbaneteknisk sagkundskab. Medlemmernes antal fast-

sættes og medlemmerne udnævnes af trafikministeren i den enkelte sag.

Efter stk. 3 er det Jernbanetilsynet eller Havarikommissionen, der bestemmer omfanget af og formen for de undersøgelser, der skal foretages i anledning af en sikkerhedsmæssig hændelse.

Efter stk. 4 kan Jernbanetilsynet eller Havarikommissionen forlange fremlagt al dokumentation af betydning for undersøgelsen, jf. § 5, stk. 2, og kan foretage afhøringer af enhver person, som må formodes at kunne give oplysninger af betydning for undersøgelsen. Jernbanetilsynet eller Havarikommissionen kan efter bestemmelsen i stk. 5 forlange retligt forhør efter reglerne i retsplejelovens § 1018. Det er således fundet hensigtsmæssigt med en vis adgang til offentlige afhøringer ved en dommer, selv om det må antages, at mere uformelle afhøringer for Jernbanetilsynet eller Havarikommissionen vil være det sædvanlige.

Efter stk. 6 kan politiets bistand kræves til undersøgelse i det omfang det skønnes fornødent.

Foreligger der mistanke om strafbart forhold, kan politiet selvstændigt efter stk. 7 foretage de efterforskningskridt, der af anklagemyndigheden skønnes fornødne, og kan hertil kræve bistand af Jernbanetilsynet eller Havarikommissionen.

Når undersøgelsen er afsluttet, udarbejder Jernbanetilsynet eller Havarikommissionen i henhold til stk. 8 en rapport om undersøgelsens resultater, som for Havarikommissionens vedkommende sendes til trafikministeren. Rapporten offentliggøres, medmindre afgørende hensyn taler imod offentliggørelse.

Som en konsekvens af lovforslaget foreslås kapitel 8 i lov om DSB ophævet.

Til § 5

Efter bestemmelsen i stk. 1, har Jernbanetilsynet og personer, der af Jernbanetilsynet er bemyndiget hertil, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation adgang til de områder, der hører til jernbaneinfrastrukturforvalterne og jernbanevirksomhederne for at udøve de beføjelser, loven eller regler fastsat med hjemmel i loven tillægger dem. Til de omhandlede områder hører bl.a. anlæg, materiel, værksteder, administrationslokaler m.v.

Bestemmelsen indebærer, at Jernbanetilsynet for at få adgang til de omhandlede områder, såfremt der ikke opnås samtykke fra de pågældende jernbaneinfrastrukturforvaltere og jernbanevirksomheder, forudgående skal indhente retskendelse hertil. Det er således ikke fundet nødvendigt, at give Jernbanetilsynet mulighed for adgang uden retskendelse.